

Pinksteren; Johannes 14: 23-31

Het is Pinksteren, met Pinksteren vieren we de intreden van de Opgestane in de individuele mens, in ons Ik.

Pinksteren is het feest van het Ik en daardoor ook van de gemeenschap. Want alleen vanuit een vrij Ik kun je tot gemeenschap komen.

Ons Ik-bewustzijn drukt zich uit in onze lichaamshouding, in het staan. In het staan zijn wij verticaal, verbonden met hemel en aarde. En in ons Ik-bewustzijn werkt ook het horizontale, in ons gaan. In ons gaan bewandelen we onze levensweg en ontmoeten we allerlei mensen en situaties.

Gaan en staan in het leven, dat is een kwetsbaar evenwicht dat verstoord kan raken.

Wanneer er problemen op ons afkomen die ons omverwerpen, dan houden we ons niet staande, we verliezen dan ons staan.

En als we in de gemeenschap bijvoorbeeld halsstarrig vasthouden aan een standpunt, dan gaan we niet meer mee met de ander, dan verliezen we ons gaan.

Met Pinksteren doet de Heilige Geest zijn intrede in ons en komt ons te hulp. Hij spreekt als onze innerlijke arts, die ons leert hoe wij ons staande kunnen houden in moeilijke situaties. Hoe wij ons steeds weer kunnen verbinden met andere mensen.

Met Pinksteren vieren en vereren wij de gezond makende krachten in onszelf, die wij kunnen aanspreken waardoor gemeenschappen tot bloei kunnen komen.

